

ปัจจัยที่มีผลต่อ กับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ในแขวงจำปาศักดิ์ประเทศไทย ประเทศลาว

Factors affecting Micro, Small and Medium Sized Enterprises (MSMEs) Performance in Champasack Province, Lao PDR

Sengsulixay SYKHANTHONG₁, พัฒน์ พัฒนรังสรรค์₂

₁คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา, Sengsulixay.sy@ku.th

₂คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา, pat.pa@ku.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ในแขวงจำปาศักดิ์ประเทศไทย ประเทศลาว โดยใช้ข้อมูลแบบภาคตัด ขวางที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งเก็บรวบรวมโดยตรงจากเจ้าของกิจการจำนวน 400 ราย และใช้แบบจำลองการ回帰แบบโลจิสติกเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยทำให้ทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับทางสถิติ 0.10 ได้แก่ ปัจจัย ลักษณะเจ้าของกิจการที่มีทักษะความรู้ที่เกี่ยวกับธุรกิจ และมีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อน ลักษณะกิจการการผลิตและกิจการการค้า กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และขนาดของวิสาหกิจ นอกจากนี้ ปัจจัย การจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านโซเชียลมีเดีย รวมทั้งปัจจัยฝีกอบรมและพัฒนาความรู้ของแรงงานสามารถอธิบายผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย อย่างมีนัยสำคัญ เช่นกัน

คำหลัก: ผลการดำเนินงาน วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Abstract

This research aimed to determine factors affecting MSMEs Performance in Champasack Province, Lao PDR, using cross-sectional data from questionnaires collected directly from 400 business owners which was analyzed by logistic regression model. The research result indicated that factors affecting the performance of MSMEs at the statistical significance level of 0.10 are characteristics of business owners in terms of business skills and knowledge as well as previous experience in being an employee and business executive, characteristics of manufacturing and trading businesses, target customers and size of enterprises. In addition, factors of distribution of

goods and services through social media including factors of labor training and knowledge development can statistically explain the performance of MSMEs as well.

Keywords: Performance, Micro, Small and Medium Sized Enterprises, Lao PDR

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เป็นกลไกที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย บทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เป็นที่ประจักษ์ในทุกประเทศทั้งที่พัฒนาแล้ว และประเทศที่กำลังพัฒนา ทั้งนี้ประเทศไทยที่พัฒนาแล้วได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และประเทศไทยใหม่ได้แก่ ประเทศไทยใต้ มีสัดส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่าร้อยละ 50 และมากกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนการจ้างงานรวมในประเทศไทย (ภาฯ พล. เติมธีรกิจ, 2555) [1] ในกลุ่มอาเซียน วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและการเติบโตของประเทศไทย มีจำนวนคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 96 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด และมีการจ้างงานกว่าร้อยละ 50 ถึง 85 ของการจ้างงานทั้งหมด และมีสัดส่วนสำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ระหว่างร้อยละ 30 ถึง 53 และมีสัดส่วนการส่งออกจากภาคธุรกิจ SMEs ระหว่างร้อยละ 19 ถึง 31 Siriphattasophon, (2020) [2] วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในหลากหลายมิติ ในปี 2561 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีการจ้างงานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.47 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด ส่วนในประเทศไทยรายนี้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทย สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ เป็นจำนวนมาก และช่วยกระตับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง Kyophilavong, (2008) [3] ในปี 2556 สปป. ลาวมีวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและขนาดย่อมถึงร้อยละ 99.8 ของวิสาหกิจทั้งหมด และในจำนวนวิสาหกิจดังกว่าเป็นวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 80 มีสัดส่วนการจ้างงานร้อยละ 82.18 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดในภาคธุรกิจ [4]

จากการสำรวจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กล่าวมานี้ รัฐบาล สปป. ลาวจึงได้มีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย เริ่มแต่ปี 2547 เป็นต้นมา และได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขนาดกลาง และย่อม ฉบับที่ 1 ปี 2549 - 2553 ต่อมาได้กูหหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม ในปี 2555 ต่อมาปี 2560 รัฐบาล สปป. ลาวได้ออกข้อระเบียบเงื่อนไขในการกำหนดขนาดของวิสาหกิจขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดจากจำนวนแรงงานหรือมูลค่าสินทรัพย์หรือรายได้ของวิสาหกิจเป็นเงื่อนไขการกำหนดขนาดของวิสาหกิจจากเงื่อนไขเดหนึ่ง ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ขนาดได้แก่ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย นโยบายการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ถือเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของสปป. ลาว ผลของการดำเนินนโยบายของ รัฐบาล ได้ส่งผลที่ดีต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยเป็นอย่างมากทั่วทั้งประเทศไทย โดยเฉพาะ แขวงจำปาสัก ที่เป็น

ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่สำคัญในภาคใต้ของ สปป. ลาว วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากตัวเลขรายงานสถิติการขึ้นทะเบียนในปี 2554 มีจำนวน 7,477 แห่ง และในช่วงระยะเวลา กว่า 10 ที่ผ่านมา มีวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมเพิ่มขึ้นใหม่เป็นอย่างมาก มีจำนวนถึง 10,115 แห่ง ในปี 2563 ซึ่งมีวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม มีสัดส่วนถึงร้อยละ 97.14 ของวิสาหกิจทั้งหมดภายในแขวงจำปาสัก ส่วนมากดำเนินกิจการการค้า มีสัดส่วนร้อยละ 51.69 รูปแบบกิจการการบริการมีร้อยละ 32.67 และรูปแบบแบบกิจการการผลิตมีร้อยละ 15.64 [5]

ที่ผ่านมาการดำเนินกิจการของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม ในสปป. ลาว ยังมีปัญหา และอุปสรรคหลายๆ ด้าน เช่น ปัญหาการผลิตสินค้าไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีคุณภาพ มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาคธุรกิจ ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตสินค้า และบริการ การแข่งขันทั้งตลาดภายใน และต่างประเทศ เจ้าของกิจการส่วนมากขาดประสบการณ์ในการทำธุรกิจ บางธุรกิจมีลักษณะครอบครัวมากกว่า อุสาหกรรม Kyophilavong et al., (2014) [6] และยังในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้านสังคม และวัฒนธรรม ระบบที่ปรับตัวอย่างรวดเร็ว ผลกระทบต่อธุรกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบทั้งด้านบวก และด้านลบต่อกับผลการดำเนินกิจการของธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมรวมทั้งขนาดย่อม ที่เป็นหน่วยเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย

ดังนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและโอกาสในการที่จะทำให้การดำเนินกิจการของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมในแขวงจำปาสัก ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของแขวง และของประเทศไทยอย่างยั่งยืนในอนาคต จึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ด้วยเครื่องมือทางสถิติที่น่าเชื่อถือและทันสมัยเพื่อเชื่อมโยงปัจจัยที่มีผลต่อกับผลการดำเนินงานที่รวมและคัดกรองจากงานวิจัยที่ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมโดยจะทำการศึกษาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมที่มีความสำคัญที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงเป็นที่มาของงานวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม (MSMEs) ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกับเจ้าของกิจการวิสาหกิจ สามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขการดำเนินธุรกิจ ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานได้มากยิ่งขึ้น และความมั่นคงยั่งยืนต่อไปในอนาคต และประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแล และส่งเสริมวิสาหกิจขนาด

กลไก ขนาดย่อม และขนาดย่อย สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการดำเนินธุรกิจของหน่วยธุรกิจ ปรับปรุงคุณภาพการจัดการของภาคธุรกิจ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการส่งเสริมการขยายตัวของวิสาหกิจให้เพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มรายได้ให้กับท้องถิ่นไปตลอดจนถึงเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลการดำเนินงาน

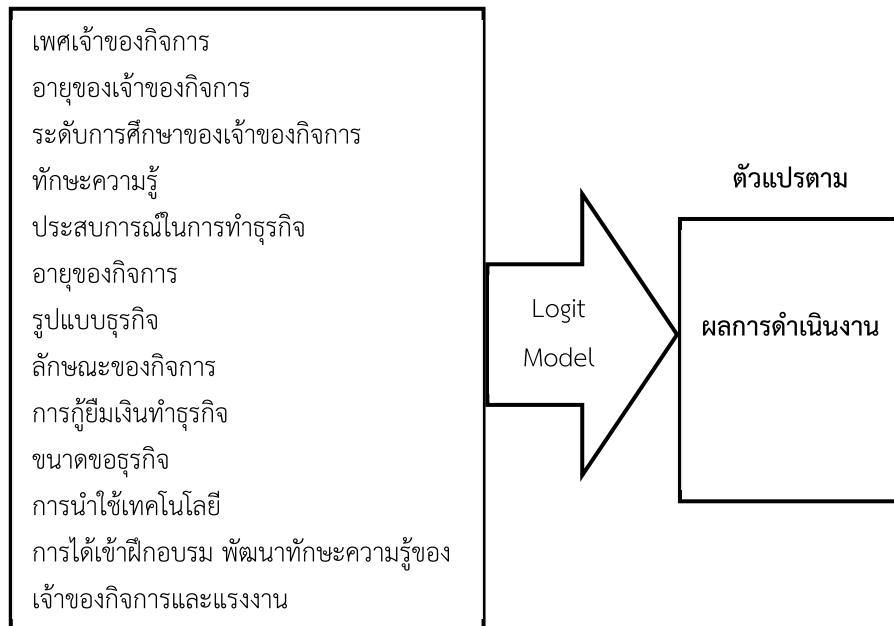
Blackburn et al. (2013) [7] ได้มีแนวความคิดเกี่ยวกับการตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดย่อม ในสหราชอาณาจักร โดยกำหนดระยะเวลา 3 ปีเพื่อดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของผลการดำเนินธุรกิจได้กำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ได้แก่ ผลประกอบการ การเติบโตของการจ้างงาน และกำไร และมี้งานวิจัยของ Kyophilavong et al., (2014) [6]; Powell & Dent-Micaleff (1997) [8] ที่ได้ทำการศึกษาผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน 3 ตัวชี้วัดได้แก่ การเติบโตของผลประกอบการเติบโตของการจ้างงาน และ การเติบโตของผลกำไร

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจัยด้านลักษณะของผู้ประกอบการนั้นมีความหมายที่หลากหลายมีลักษณะที่แตกต่างกัน และส่งผลต่อผลกับผลการดำเนินงานของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม Blackburn et al., (2013) [7]; Jasra, Hunjra, Rehman, Azam, & Khan, (2011) [9] พบปัจจัยด้านทักษะความรู้ของผู้ประกอบการได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำธุรกิจนั้น มีผลต่อกำไร อัตราการเติบโตการจ้างงานที่เป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน และประสบความสำเร็จของธุรกิจ มีงานวิจัยของ Kyophilavong et al., (2014) [6] ได้พบว่าปัจจัยลักษณะของเจ้าของธุรกิจ อายุ เพศ ประสบการณ์การทำธุรกิจ ส่งผลต่อการดำเนินงาน ทั้งผลประกอบ และผลกำไรของวิสาหกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ในสปป. ลาว ปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อกับผลการดำเนินงาน SMEs มีปัจจัยของอายุกิจการ ขนาดของบริษัท ปัจจัยธุรกิจที่มีการส่งออกสินค้าไปตลาดต่างประเทศ มีผลในเชิงบวกต่อกับผลการดำเนินงานของ SMEs ในงานวิจัยของ Leitner & Güldenberg, (2010) [10]; Kyophilavong et al., (2014) [6]; Kalleberg & Leicht, (1991) [11] และยังมีงานวิจัยของ Jasra, Hunjra, Rehman, Azam, & Khan, (2011) [9] พบว่าปัจจัยการนำใช้เทคโนโลยี และการจัดการทรัพยากรมนุษย์เป็นตัวกำหนดผลการดำเนินงานของบริษัท ส่วนงานวิจัยของ Sengaloun & Yoshi, (2012) [12] พบว่าปัจจัยการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะความรู้ของผู้ประกอบการและแรงงาน โดยการลงเพิ่มทุนด้านการศึกษาการฝึกอบรมให้แก่แรงงานนั้น มีผลดีต่อกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบจำลองสมการลด้อยแบบโลจิสติก เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตั้งกล่าวกับตัวแปรตาม จึงได้เสนอกรอบแนวความคิดในการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบตัดขวาง (Cross-sectional Study) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อกับรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากเจ้าของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ที่ได้ทำการขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ และดำเนินธุรกิจอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป ซึ่งได้คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามานะ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 แห่ง จากทั้งหมด 9,765 แห่ง [5] แล้วนำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบโควตา (Quota Sampling) ผู้วิจัยได้คำนวณตามสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง ตามประเภทของการดำเนินกิจการ ได้แก่ กิจการการผลิตจำนวน 61 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.14 การบริการการบริการจำนวน 130 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.66 และกิจการการค้าจำนวน 209 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 52.20 ที่ดำเนินกิจการวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว

ในการวิจัยครั้งนี้ได้อ้างอิงแนวคิดของงานวิจัย Blackburn et al., (2013) [7] ได้ใช้ข้อมูลของผลกำไร มาเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ โดยจะพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งจากสอบถามของเจ้าของกิจการวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ได้มีข้อมูลแนวโน้มผลการดำเนินงานของกิจการ ดังนี้

- 1) มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีสัดส่วนร้อยละ 13.00
- 2) มีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลงแต่โดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น มีสัดส่วนร้อยละ 34.50
- 3) มีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลง แต่โดยรวมเท่าเดิม มีสัดส่วนร้อยละ 35.25
- 4) มีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลงแต่โดยรวมมีแนวโน้มลดลง มีสัดส่วนร้อยละ 7.50
- 5) มีแนวโน้มแย่ลงอย่างต่อเนื่อง มีสัดส่วนร้อยละ 2.00
- 6) ไม่สามารถบอกได้/ไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจน มีสัดส่วนร้อยละ 7.75

เมื่อตัวแปรตาม มีค่าเท่ากับ 1 หมายความว่าผลการดำเนินงานดีขึ้น เมื่อพิจารณาจากผลการทำงานมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ มีแนวโน้มดีขึ้นหรือแย่ลงแต่โดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้น

เมื่อตัวแปรตาม มีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่าผลการดำเนินงานไม่ดีขึ้น ขึ้น เมื่อพิจารณาจาก ผลการทำงานมีแนวโน้มโดยรวมเท่าเดิม มีแนวโน้มลดลง มีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน และมีแนวโน้มที่เห็นไม่ชัดเจน

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบจำลอง Logit Model โดยได้อ้างอิงจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถกำหนดแบบจำลองได้ ดังนี้

$$\ln \left(\frac{P}{1-P} \right) = \beta_0 + \beta_1 \text{gender} + \beta_2 \text{age} + \beta_3 \text{educ} + \sum_k \beta_{4k} \text{major}_k + \sum_l \beta_{5l} \text{Exp}_l + \beta_6 \text{ageb} + \beta_7 \text{inve} + \beta_8 \text{manuf} + \beta_9 \text{trade} + \beta_{10} \text{customer} + \beta_{11} \text{loan} + \beta_{12} \text{labor} + \beta_{13} \text{small} + \beta_{14} \text{medium} + \sum_u \beta_{15u} \text{channel}_u + \beta_{16} \text{owtrianing} + \beta_{17} \text{lbtraining} + \varepsilon$$

ตาราง 1 คำอธิบายตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	ความหมาย	หมายเหตุ
P	Prob (Y=1) ความน่าจะเป็นของผลการดำเนินงานดีขึ้น	
Y	ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ดีขึ้น	Y = 1 กรณีที่มีผลการดำเนินงานดีขึ้น Y = 0 กรณีที่มีผลการดำเนินงานไม่ดีขึ้น
gender	เพศ	gender = 1 กรณีเพศชาย (= 0 กรณีเพศหญิง)
age	อายุ	ปี
educ	ละดับการศึกษาสูงสุดตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	educ = 1 กรณีตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป (= 0 กรณี อื่น ๆ)
major _k	ความรู้ที่มี เมื่อ k = 1,2,	(Base group = ไม่มีความรู้สาขาวิชาใดเลย) major ₁ = กรณีความรู้สาขาวิชาเกี่ยวกับธุรกิจ (= 0 กรณีอื่น ๆ) major ₂ = กรณีความรู้สาขาวิชาไม่เกี่ยวกับธุรกิจ (= 0 กรณี อื่น ๆ)
exp _l	ประสบการณ์ทำธุรกิจ เมื่อ l = 1,2	(Base group = เคยช่วยทำงานธุรกิจของครอบครัว) Exp ₁ = กรณีมีประสบการณ์ที่เคยทำธุรกิจอื่นมาก่อน (= 0 กรณี อื่น ๆ) Exp ₂ = กรณีไม่มีประสบการณ์ทำธุรกิจ (= 0 กรณี อื่น ๆ)
ageb	อายุของกิจการ	ปี
inves	รูปแบบการลงทุนเป็นธุรกิจของชาวต่างชาติ	inves = 1 กรณีเป็นธุรกิจชาวต่างชาติ (= 0 กรณี อื่น ๆ)
manuf	กิจการการผลิต	manuf = 1 กรณีกิจการการผลิต (= 0 กรณีการบริการ)
trade	กิจการการค้า	trade = 1 กรณีกิจการการค้า (= 0 กรณีการบริการ)
customer	กลุ่มลูกค้าและบริการของธุรกิจ	Customer = 1 กรณีกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ (= 0 กรณีอื่น ๆ)
loan _r	การกู้ยืมเงินทำธุรกิจ	loan = 1 การกู้ยืมเงินทำธุรกิจ (= 0 กรณีอื่น ๆ)

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ความหมาย	หมายเหตุ
labor	จำนวนแรงงาน	คน
small	วิสาหกิจขนาดย่อม	small = 1 กรณีวิสาหกิจขนาดย่อม (= 0 กรณีขนาดใหญ่)
medium	วิสาหกิจขนาดกลาง	Medium = 1 กรณีวิสาหกิจขนาดกลาง (= 0 กรณีขนาดใหญ่)
channel _u	ช่องทางการจำหน่ายสินค้าและบริการ เมื่อ u = 1,2,	(Base group = ไม่ได้จำหน่ายผ่านช่องทางอื่นออนไลน์) Channel ₁ = 1 กรณีจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์ (= 0 กรณีอื่น ๆ) Channel ₂ = 1 กรณีจำหน่ายผ่านโซเชียลมีเดีย (= 0 กรณีอื่น ๆ)
owtraining	เจ้าของกิจการได้รับการฝึกอบรมและพัฒนา ความรู้	owtraining = 1 กรณีฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ (= 0 กรณี อื่น ๆ)
lbtraining	แรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term)	lbtraining = 1 กรณีฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ (= 0 กรณีอื่น ๆ)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเมื่อพิจารณาค่า LR Chi²-Square = 109.04 และ Prob Chi² = 0.000 อธิบายได้ว่า แบบจำลองนี้สามารถอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ (MSMEs) ในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้เมื่อพิจารณา Overall Percentage Correct เท่ากับ 71.00% อธิบายได้ว่าแบบจำลองนี้สามารถพยากรณ์ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว ทั้ง 2 กรณีที่ผลการดำเนินงานดีขึ้นและผลการดำเนินงานไม่ดีขึ้น ได้อย่างถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 71.00 วิเคราะห์ผลการวิจัยในตาราง 2

จากการพิจารณาแบบจำลองโลจิสติกที่ประมาณค่าได้ร่วมกับค่า Marginal Effect สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยในตาราง 2 ได้ดังนี้

ตัวแปรเจ้าของกิจการมีความรู้สาขาวิชาที่เกี่ยวกับธุรกิจ (major₁) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.139 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ซึ่งมีเจ้าของกิจการมีความรู้สาขาวิชาที่เกี่ยวกับธุรกิจโอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจ MSMEs เจ้าของกิจการที่ไม่มีความรู้สาขาวิชาโดยเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 13.90

ตัวแปรเจ้าของกิจการมีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อน (exp₁) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ MSMEs อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.135 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ซึ่งเจ้าของกิจการมีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อน โอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจ MSMEs ซึ่งเจ้าของกิจการมีประสบการณ์เพียงแค่เคยทำงานช่วยธุรกิจของครอบครัวตนเองอยู่ที่ร้อยละ 13.50

ตัวแปรกิจการการผลิต (manuf) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.186 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ที่ดำเนินกิจการการผลิตสินค้า โอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจ ที่ดำเนินกิจการการบริการ อยู่ที่ร้อยละ 18.60

ตัวแปรกิจการการค้า (trade) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.141 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ที่ดำเนินกิจการการค้าโอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจ ที่ดำเนินกิจการการบริการ อยู่ที่ร้อยละ 14.10

ตัวแปรกิจการเน้นกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ (customer) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.218 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ที่กิจการเน้นกลุ่มลูกค้าภายในประเทศโอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจ ที่กิจการเน้นกลุ่มลูกค้าภายในต่างชาติ อยู่ที่ร้อยละ 21.80

ตัวแปรวิสาหกิจขนาดย่อม (small) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.251 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าเป็นวิสาหกิจขนาดย่อมโอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจขนาดย่อย อยู่ที่ร้อยละ 25.10

ตัวแปรวิสาหกิจขนาดกลาง (medium) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.285 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าเป็นวิสาหกิจขนาดกลางโอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจขนาดย่อย อยู่ที่ร้อยละ 28.50

ตัวแปรการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย (channel₂) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.181 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจทำการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียโอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการไม่ผ่านช่องทางออนไลน์ อยู่ที่ร้อยละ 18.10

ตัวแปรแรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ (lptraining) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่า Marginal effect เท่ากับ 0.279 หมายความว่าภายในได้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจที่มีแรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้โอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจที่ไม่ได้ให้แรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ อยู่ที่ร้อยละ 27.90

ตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์และผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal effect)

ตัวแปร	ตัวแปร	ค่าสัม	Marginal	Z-Stat
		ประสิทธิ์	Effect (dy/dx)	
เจ้าของกิจการเป็นเพศชาย	gender	0.044	0.011	0.18
อายุเจ้าของกิจการ	age	0.021	-0.005	-1.34
ระดับการศึกษาสูงสุดตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	educ	0.267	0.066	0.86
มีความรู้สาขาวิชาที่เกี่ยวกับธุรกิจ	major ₁	0.562*	0.139	1.93
มีความรู้สาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจ	major ₂	0.213	0.053	0.77
มีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อน	Exp ₁	0.548*	0.135	1.76
ไม่ประสบการณ์เคยทำธุรกิจก่อนเริ่มธุรกิจ	Exp ₂	0.486	0.121	1.26
อายุของกิจการ	ageb	0.005	-0.001	-0.15
รูปแบบการลงทุนเป็นธุรกิจชาวต่างชาติ	ives	0.178	0.044	0.36
กิจการการผลิต	manuf	0.755*	0.186	1.94
กิจการการค้า	trade	0.571*	0.141	1.93
กลุ่มลูกค้าภายในประเทศ	customer	0.948**	0.218	2.39
กู้ยืมเงินทำธุรกิจ	loan	0.420	0.104	1.54
จำนวนแรงงาน	labor	0.021	0.005	0.89
วิสาหกิจขนาดย่อม	Small	1.031***	0.251	3.37
วิสาหกิจขนาดกลาง	Medium	1.176***	0.285	3.54
จำหน่ายสินค้าและบริการผ่านช่องทางเว็บไซต์	Channel ₁	0.555	-0.133	-1.46
จำหน่ายสินค้าและบริการผ่านโซเชียลมีเดีย	Channel ₂	0.733**	0.181	2.49
เจ้ากิจการได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้	owtraining	-0.065	-0.016	-0.22
แรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้	lbtraining	1.164***	0.279	2.74
ค่าคงที่	Constant	-2.462***		-3.02

LR Chi²-Square = 109.04

Prob Chi² = 0.000

Overall Percentage Correct = 71.00

หมายเหตุ: *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

สรุปผลการวิจัย

สรุปแล้วผลการวิจัยทำให้ทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสที่จะทำให้ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 และ ปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดใหญ่ ในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว ได้แก่ ปัจจัยลักษณะเจ้าของกิจการที่มีทักษะความรู้ที่เกี่ยวกับธุรกิจ ปัจจัยมีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อน ปัจจัยลักษณะเป็นกิจการการผลิต ปัจจัยกิจการการค้า ปัจจัยกิจการเน้นกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ ปัจจัยขนาดของธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง ปัจจัยขนาด

ย่อม ปัจจัยกิจกรรมการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านโซเชียลมีเดีย และปัจจัยการเข้าฝึกอบรมและพัฒนา ความรู้ของแรงงาน ซึ่งเห็นได้ว่าทุกปัจจัยนี้สำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจ โดยสามารถนำไปใช้ประกอบพิจารณาวางแผนในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขการดำเนินกิจการของธุรกิจ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประสบผลสำเร็จในผลการดำเนินงานได้มากยิ่งขึ้น และความมั่นคงยั่งยืนต่อไปในอนาคต

อภิปรายผล

ปัจจัยที่เจ้าของกิจกรรมมีความรู้สาขาวิชาที่เกี่ยวกับธุรกิจ และปัจจัยเจ้าของกิจกรรมมีประสบการณ์เคยเป็นพนักงานและผู้บริหารธุรกิจอื่นมาก่อนทั้ง 2 ปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกและเป็นโอกาสที่ทำให้ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ MSMEs ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kyophilavong et al., (2014) [6] และ (Blackburn et al., (2013) [7] ได้พบว่า ประสบการณ์ของผู้ประกอบการธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินงานของ SMEs

ปัจจัยด้านลักษณะดำเนินกิจกรรมการผลิต และปัจจัยดำเนินกิจกรรมการค้า ทั้ง 2 ปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจ MSMEs ที่ดำเนินกิจกรรมการผลิตสินค้า และกิจกรรมการค้ามีโอกาสที่จะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจที่ดำเนินกิจกรรมการบริการ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Leitner & Güldenberg, (2010) [10]; Kalleberg & Leicht, (1991) [11] ที่พบว่าปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของ SMEs

ปัจจัยกิจการที่เน้นกลุ่มลูกค้าภายในประเทศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อยและเป็นปัจจัยที่เป็นโอกาสที่วิสาหกิจ MSMEs แห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับผลงานวิจัยของ Kyophilavong et al., (2014) [6] พบร่วมกับ Kyophilavong et al., (2014) [6] ที่มีการสังเคราะห์วิสาหกิจขนาดกลางต่างประเทศมีผลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

ปัจจัยขนาดของวิสาหกิจที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และปัจจัยวิสาหกิจขนาดย่อม ทั้ง 2 ปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมโอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจขนาดย่อย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Leitner & Güldenberg, (2010) [10]; Kalleberg & Leicht, (1991) [11] ผลการวิจัยทั้ง 2 งานวิจัยพบว่าปัจจัยขนาดของธุรกิจส่งผลต่อผลการดำเนินของ SMEs

ปัจจัยการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ และมีเดียโอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการไม่ผ่านช่องทางออนไลน์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Jasra, Hunjra, Rehman, Azam, & Khan, (2011) [9] และ Sengaloun & Yoshi, 2012 [12] พบร่วมกับ Kyophilavong et al., (2014) [6] ที่ทันสมัยนั้นมีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจโดยทำธุรกิจสามารถผลิตสินค้าจำหน่ายสินค้า

ปัจจัยแรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสที่ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ MSMEs ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันถ้าวิสาหกิจที่ให้แรงงานเข้าฝึกอบรมและพัฒนาความรู้โอกาสที่วิสาหกิจแห่งนั้นจะทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นมากกว่าวิสาหกิจที่ไม่ได้ให้แรงงานได้ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sengaloun & Yoshi, 2012 [12]; โดยการลงเพิ่มทุนเข้าในด้านการศึกษา การฝึกอบรมให้แก่แรงงาน นั้นมีผลทำให้มีผลต่อ กับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อ กับผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมในแขวงจำปาสัก สปป. ลาว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1) ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการศึกษาได้ยืนยันว่าปัจจัยผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ปัจจัยเจ้าของกิจการที่มีความรู้ในสาขาวิชาเกี่ยวข้องกับธุรกิจ และเจ้าของประสบการณ์ที่เคยพนักงานและเคยทำธุรกิจ รวมทั้งการนำใช้เทคโนโลยีเข้าในการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ และการให้ความสำคัญในการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ให้แก่แรงงานนั้นส่งผลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจ ดังนั้น เห็นว่าเจ้าของกิจการธุรกิจต้องให้ความสำคัญในการเรียนรู้ในหลาย ๆ ด้าน เพื่อสร้างประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งเจ้ากิจการเองและแรงงาน เพื่อนำมาพิจารณาวางแผนในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขการดำเนินกิจการของธุรกิจ เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จในผลการดำเนินงานได้มากยิ่งขึ้น ส่วนผลการศึกษาปัจจัยกิจการการผลิต และกิจการการค้า ปัจจัยวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจ มีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแล และส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อม จากซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การส่งเสริม และพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมให้เข้มแข็ง ทำให้เดิบโตภายเป็นวิสาหกิจขนาดย่อม และขนาดกลางได้เพื่อเป็นการขยายการผลิตสินค้า และบริการ สามารถสร้างผลประกอบการและผลกำไรของกิจการได้เพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ธุรกิจได้ประสบผลสำเร็จในผลการดำเนินงานได้มากยิ่งขึ้น สามารถสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้ให้กับห้องถินไปตลอดจนถึงเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยต่อไปในอนาคตสามารถปรับปรุงแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานี้ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อมที่วัดจากผลการดำเนินดีขึ้นกับไม่ดีขึ้น จึงเลือกใช้แบบจำลอง Binary Logit ซึ่งอาจมีการวิจัยเพื่อต่อยอดขยายผลโดยเลือกใช้แบบจำลอง Multinomial Logit หรือเลือกใช้ Ordered Logit เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจในแต่ละระดับตั้งแต่ผลการดำเนินงานลดลง คงที่ ไปจนถึงผลการดำเนินงานดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] ปภาพ พล เติมธิรกิจ, “ปัจจัยที่ส่งผลผลกระทบต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์,” วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก (สาขาวิชาธุรกิจประศาสนศาสตร์), มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ประเทศไทย, 2555.

- [2] S. Siriphattrasophon, "The COVID-19 Pandemic: Impacts on Thai Small and Medium Enterprises and Strategies for Revival," *Journal of the Association of Researchers*, vol. 25, no. 2, pp. 10-30, 2020.
- [3] P. Kyophilavong, "SME Development in Lao PDR," SME in Asia and Globalization, Jarkata: Economic Research Institute for ASEAN and East Asia 2007-5, pp. 191-251, 2008.
- [4] Lao Statistics Bureau, Economic Census II, 2013. Vientiane, Lao PDR, 2015.
- [5] สำนักงานอุตสาหกรรม และการค้า แขวงจำปาศักดิ์, "รายงานสถิติวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม," แขวงจำปาศักดิ์, สปป. ลาว, 2563.
- [6] P. Kyophilavong, A. Rasphone, I. Sayvaya, and B. Vanhnalat, "Factors affect on SMEs Performance in Lao PDR," *International Journal of Applied Business and Economic Research*, vol. 12, pp. 1267-1276, 01/01 2014.
- [7] R. A. Blackburn, M. Hart, and T. Wainwright, "Small business performance: business, strategy and owner-manager characteristics," *Journal of small business enterprise development*, vol. 20, pp. 8-27, 2013.
- [8] T. C. Powell and A. Dent-Micallef, "Information Technology As Competitive Advantage: The Role Of Human, Business, And Technology Resources," *Journal Strategic Management Article*, vol. 18, no. 5, pp. 375-405, 1997.
- [9] J. Jasra, A. I. Hunjra, A. U. Rehman, R. I. Azam, and M. A. Khan, "Determinants of business success of small and medium enterprises," *International Journal of Business Social Science*, vol. 2, no. 20, 2011.
- [10] K.-H. Leitner and S. Güldenberg, "Generic strategies and firm performance in SMEs: a longitudinal study of Austrian SMEs," *Journal Small Business Economics*, vol. 35, no. 2, pp. 169-189, 2010.
- [11] A. L. Kalleberg and K. T. Leicht, "Gender and organizational performance: Determinants of small business survival and success," *Academy of management journal*, vol. 34, no. 1, pp. 136-161, 1991.
- [12] I. Sengaloun and T. Yoshi, "Factors Mediating Gender and Firm Performance in Lao Micro, Small, and Medium Sized Enterprises," *Asia Pacific Management Review*, Article vol. 17, no. 2, pp. 145-175, 2012.

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ
เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 11

Proceedings of the 11th BENJAMITRA Network National and International Conference

DISRUPTED WORLD
IN TRANSITION TO THE NEW NORMAL
การเปลี่ยนผ่านสู่วิถีปกติใหม่

วันพุธที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยชาคร์อีสท์บางกอก
ฉบับที่ 5 ด้านสังคมศาสตร์ (1)

หัวข้อ	ผู้เขียน	หน้า
การส่งต่อความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการบริการทางการแพทย์ไปยังอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง	ชุมพันธุ์ ประกอบทอง ศิริวัณ เจริญวิริยะกุล ปราณี เต็งสุวรรณ	478
แนวทางการลดต้นทุนค่าขนส่งรถเที่ยวเปล่าโดยใช้แนวคิด ECRS ร่วมกับการขนส่งแบบ Milk Run กรณีศึกษาแผนกขนส่งสินค้าภายในประเทศไทยของบริษัทตัวแทนในการนำเข้าและส่งออกสินค้า	มนสิกาณจน เกื้อประจง	492
การศึกษาห่วงโซ่อุปทานของฝรั่งกิมจูในพื้นที่อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา	สืบพงษ์ พงษ์สวัสดิ์ ทศพร พงครัตน์	504
การบริหารจัดการเส้นทางการเดินรถด้านผลประโยชน์ทั่วช้อน กรณีศึกษา รถโดยสารเอกชนร่วมบริการสาย 27 (มินิบัส) และสาย 151 (สีขาว-น้ำเงิน)	ภูวน อัษฎกรนิถางกูร	517
การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคลังสินค้า กรณีศึกษา คลังสินค้าบริษัทผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกแห่งหนึ่ง ในจังหวัดสมุทรปราการ	สุกัสรา ปัญโญรักษ์โรจน์	532
ศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการ ในห้างหุ้นส่วนจำกัด ดีพี สุราษฎร์การบัญชี	ธิติยาภรณ์ เมืองแม่น ภัทรตราภรณ์ ทรัพย์วิริยะกุล	542
กลยุทธ์การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้กับลูกค้า กรณีศึกษาบริษัท โลจิสติก เซอร์วิส โปรดไวเดอร์ จำกัด	จิตติชัย บุญมี ยุทธ ปลื้มภิรม รวมพล จันทศาสร์	552
สมรรถนะของนักบัญชีในสถานประกอบการจังหวัดนนทบุรี ตามความคาดหวังและการรับรู้ของผู้บริหาร	ปฐมาภรณ์ คำชื่น	564
ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการสื่อสารภายในองค์กรของครูศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภออมกอย	จุฑาลักษณ์ จันธี พัชรีวรรณ กิจมี สุกัญญา นิมานันท์	579
ปัจจัยที่มีผลต่อภาระดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย ในแขวงจำปาสักประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	Sengsulixay SYKHANTHONG พัฒน์ พัฒนรังสรรค์	591
การจัดการคุณภาพข้อมูลทางบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลาง	ธีรวัฒน์ รัลรัตน์โกคิน นวกรรณ์ กาละปุก	603

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ "เบญจมตรีวิชาการ" ครั้งที่ 11 โดยอนุบาลเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

Sengsulixay SYKHANTHONG และ พิจัน พัฒนรังสรรค์

ได้ผ่านการนำเสนอผลงานวิชาการเรื่อง

ปัจจัยพิมพ์ผลต่อกำลังผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย
ในแนวทางจำปาสักประเทศไทย ประจำปี 2564

ในการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ "เบญจมตรีวิชาการ" ครั้งที่ 11
วันที่ 27 พฤษภาคม 2564 ณ วิทยาลัยเชาร์อ์สก์บางกอก

(ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง)

อธิการบดี วิทยาลัยเชาร์อ์สก์บางกอก